U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **M. S.**, zast. Gabrielou Kopuletou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2017, čj. OAM-616/ZA-ZA11-K03-2016, ev. č. B004801, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 1. 2018, čj. 42 Az 4/2017-50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Gabriele Kopuleté, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která jí bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím vydaným dne 6. 3. 2017 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl rozsudkem ze dne 9. 1. 2018 uvedeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Podle stěžovatele je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný, neboť se soud v odůvodnění omezil pouze na konstatování, že se ztotožňuje s hodnocením správního orgánu, a neodpověděl na otázku, zda vycestování stěžovatele může představovat rozpor s mezinárodními závazky ČR z důvodu nepřiměřeného zásahu do práva stěžovatele na respektování soukromého a rodinného života. Riziko porušení práva na soukromý a rodinný život totiž může podle judikatury NSS v některých případech představovat důvod pro udělení doplňkové ochrany. Stěžovateli bylo v minulosti uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie. V případě povinnosti opustit území ČR by proto nemohl udržovat kontakt se svým synem a manželkou, neboť nemá možnost upravit si svůj pobyt zde v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v zásadním pochybení krajského soudu,

které mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[3] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se pečlivě věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal, a to i ohledně otázky, zda by nutnost vycestování stěžovatele představovala nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života, který by byl v rozporu s mezinárodními závazky ČR ve smyslu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu nemůže vzniknout tím, že se soud výslovně ztotožní se závěry správního orgánu, které zrekapituluje, a nevytváří nové právní úvahy (viz rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

[6] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení azylu podle § 12 až § 14 či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Ze správního spisu je nadto zřejmé, že žádostí o azyl se stěžovatel snažil legalizovat svůj pobyt na území ČR, neboť mu dne 19. 5. 2016 bylo pravomocně zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu. Institut mezinárodní ochrany však k takovému účelu neslouží, tím spíše v případě, že stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie.

[7] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[8] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[9] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] NSS ustanovené zástupkyni přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jde o odměnu za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Za dva úkony právní služby náleží odměna ve výši 6 200 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu a dále 600 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy odměna činí 6 800 Kč. Tato částka bude zástupkyni vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu